

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ (11/11/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Β' Κορ. δ', 6 – 15. Ευαγγέλιο: Λουκ. ι', 25 – 37
(Εωθινό 1^ο, Ήχος πλ. Β')

Οι φορείς της αλήθειας και η όντως αλήθεια

Άπευθυνόμενος, για δεύτερη φορά, στην Έκκλησία των Κορινθίων ο Άπόστολος Παῦλος, αγαπητοί μου αδελφοί, προσπαθεί νά λύσει ένα σημαντικό ζήτημα, πού ἔκανε τήν ἐμφάνισή του τήν ἐποχή ἐκείνη στήν Έκκλησία, δυστυχῶς, ὁμως, ἔξακολουθεῖ νά απασχολεῖ μέχρι καί σήμερα τη σκέψη των Χριστιανῶν. Ποιό εἶναι τό πρόβλημα αὐτό;

Ἡ δυσπιστία καί ἀπαξίωση του λόγου του Θεοῦ, ἴσως ἀκόμα καί η περιφρόνηση του Εὐαγγελίου του Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιατί αὐτό διαδόθηκε καί διδάσκεται, ἐκφράστηκε καί εκφράζεται ἀπό ἀνθρώπους καί μάλιστα, μέ τόν προσωπικό τρόπο τοῦ καθενός. Οἱ ἐνστάσεις, ὁμως, προχωροῦν περισσότερο καθῶς υπάρχουν ἄνθρωποι που ἀμφισβητοῦν τήν ἁγιαστική δύναμη, ἀλλά καί τό λόγο τῶν φορέων τῆς Έκκλησίας, κυρίως των Κληρικῶν, ἀφοῦ πρόκειται γιά ἀνθρώπους μέ σαφεῖς ἀδυναμίες καί ἐλλείψεις, γιά ἀνθρώπους ἁμαρτωλούς καί εννίοτε, χειρότερους καί ἀπό ἐκείνους στούς ὁποίους ἀπευθύνονται καί προσπαθοῦν νά διδάξουν.

Ἡ ἔλλειψη μόρφωσης, τό ταπεινό σχῆμα καί ἡ ταπεινή ἐμφάνιση, ἡ ἀδυναμία στό λόγο, ἡ ἔλλειψη θάρρους, εἶναι μερικά ἀκόμα στοιχεῖα πού κάνουν τούς δύσπιστους νά ἀμφισβητοῦν καί κάποιες φορές νά λοιδοροῦν τούς Έκκλησιαστικούς φορεῖς. Μιά τέτοια στάση, ὁμως, εἶναι η πρέπουσα καί η ἀρμόζουσα;

Ὁ Κύριος καί Θεός μας δέν ἦταν δυνατόν παρά νά χρησιμοποιήσει ἀνθρώπους, δημιουργήματά Του, προκειμένου νά κάνει γνωστό στόν κόσμο καί στήν ἱστορία τό λόγο καί τό Εὐαγγέλιό Του. Χάρισε σέ ἀνθρώπους, στούς ὁποίους, διά του Μυστηρίου της Ἱερωσύνης, μεταβιβάζει, κάθε εποχή, τή δύναμη καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τή δυνατότητα νά κηρύττουν καί νά εὐαγγελίζονται τήν ἀλήθεια Του. Καί αὐτό τό ἔκανε, θέλοντας νά δείξει ὅτι ἡ ἀλήθεια δέν σχετίζεται ὅσο μέ τό φορέα της, ὅσο με το περιεχόμενό της' καί το περιεχόμενο αὐτό εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός, ἀναλλοίωτος καί ἀκέραιος στους αἰῶνες.

Οἱ ἀνθρώποι καί ἀδυναμίες καί ἐλαττώματα καί ἐλλείψεις ἔχουν καί ἁμαρτήματα διαπράττουν. Αὐτή εἶναι μία κατάσταση συνυφασμένη προς τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἀλλά νά πού ὁ Θεός αὐτό τό ὀστράκινο ἀνθρώπινο περίβλημα χρησιμοποιεῖ γιά νά φανερωθεῖ στούς ἀνθρώπους, ἕνα περίβλημα πού καί ὁ Ἰδιος υἰοθέτησε γιά τόν ἑαυτό Του. Εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ὅτι πολλές φορές, οἱ φορεῖς αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοῦ διακαιώματος τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεϊκῆς σοφίας, δέ ζοῦν καί δέ

κινούνται στόν κόσμο σύμφωνα μέ τόν τρόπο πού ἐπαγγέλονται γιά τούς ἄλλους. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ζωή τους δέ συμφωνεῖ μέ τά ἔργα τους, μέ ἀποτέλεσμα νά σκανδαλίζουν καί νά προβληματίζουν τούς ἀνθρώπους. Καί αὐτό εἶναι τραγικό γιά τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔρχεται καί προλαμβάνει αὐτές τίς σκέψεις λέγοντας ὅτι ὁ θησαυρός πού φέρουμε ὡς φορεῖς τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, δέν προέρχεται ἀπό ἑμᾶς, ἀλλά ἀπό τό Θεό καί σέ Ἐκείνον πρέπει νά ἀποβλέπουμε, παραθεωρώντας πάντα τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καί σκοπεύοντας κατευθείαν στήν οὐσία πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία Του ἀνέλαβε νά φανερώσει καί νά διαλαλήσει στήν οἰκουμένη.

Ἀσφαλώς, ἡ ευθύνη των φορέων τῆς Ευαγγελικῆς διδασκαλίας, ἐκείνων πού ἀναλαμβάνουν τήν πνευματική καθοδήγηση των ἀνθρώπων μέσα στην Ἐκκλησία, εἶναι τεράστια καί ἐναντι τοῦ Θεοῦ καί ἐναντι τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀνθρώπινη φύση καί ἀδυναμία τους δέν τους ἀμνηστεύει, οὔτε δικαιολογεῖ τίς πτώσεις καί τίς ἐλλείψεις τους. Ἀλίμονο δε σε ὅσους γίνονται αἰτία σκανδαλισμοῦ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς τους. Θα δώσουν φρικτή ἀπολογία ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ἐν ἡμέρα Κρίσεως. Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, νά ἔχουμε πάντα στο νου καί στην προσευχή μας τους Κληρικούς μας, πού φέρουν πάνω τους αὐτή τήν μεγάλη ευθύνη τῆς διακονίας τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐχουμε κι εμεῖς υποχρεώσεις ἀπέναντί τους, ὄχι μόνο δικαιώματα καί ἀπαιτήσεις. Καί οἱ υποχρεώσεις μας αὐτές συνίστανται στην ἀγάπη καί στον σεβασμό πρὸς τα πρόσωπά τους, στη στήριξη τοῦ πολύμοχθου ἔργου τους, κυρίως, ὁμως, στην ἐπίκληση τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ πάνω τους, οὕτως ὥστε νά μποροῦν ν' ἀνταποκρίνονται, μέ τήν δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατά τον πλέον ἐπαρκή, γιά τα ἀνθρώπινα μέτρα, τρόπο, στην υψηλή ἀποστολή τους, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί σωτηρία τοῦ λαοῦ Του. ΑΜΗΝ!

Ἀρχιμ. Ε.Ο.